

**PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA VÔ LƯỢNG THỌ
TRANG NGHIỆM THANH TỊNH BÌNH ĐẲNG GIÁC KINH**

Người giảng: Lão Pháp Sư Tịnh Không

Tập 111

(Nguyện thứ mười một: “Biển cúng chư Phật nguyện”)

Kinh văn: “**U nhất niệm khoảnh, bất năng siêu quá, ức na do tha, bách thiên Phật sát châu biến tuần lịch, cúng dường chư Phật giả, bất thủ chánh giác**”.

Đây là nguyện thứ mười một: “*Biển cúng chư Phật nguyện*”. Nguyện phía trước là “*thần túc thông nguyện*” chúng ta đã đọc qua, đây là chân thật được đại tự tại. Sau khi được tự tại, nhất định phải biết tu học, tích lũy công đức, Đại đức xưa thường hay khuyên dạy chúng ta tích lũy công đức. Hai sự việc này duyên rất thù thắng, không thể hơn cúng dường chư Phật. Có loại năng lực này mới có thể biến cúng chư Phật. Trong đoạn Kinh văn này: “*Châu biến tuần lịch cúng dường*”, “*châu biến tuần lịch*” là “*thần túc thông*”, “*cúng dường*” mới là nguyện thứ mười một - “*biển cúng chư Phật nguyện*”, cho nên trong câu này có hai ý nghĩa, chúng ta phải phân ra để đọc.

“*Châu biến tuần lịch*” hoặc “*châu biến cúng dường*” là hai ý nghĩa. Có được loại năng lực này mới có thể ở trong thời gian rất ngắn, “*nhất niệm khoảnh*”, không cần phải phí rất nhiều thời gian.

“*Nhất niệm khoảnh*” rốt cuộc là thời gian dài bao lâu vậy? Trong chú giải của người xưa nói, chữ “*niệm*” này tiếng Phạn chính là sát na, Trung văn chúng ta dịch là “*niệm*”, dịch là một niệm. Một niệm chính là một sát na. Một sát na là thời gian bao lâu? Trong sách xưa có nói, một khảy móng tay có 60 sát na. Các vị tưởng tượng xem, đây là một khảy móng tay, một phần 60 của một khảy móng tay gọi là một niệm, có thể thấy được thời gian này rất là ngắn. Một khảy móng tay không đến một giây, chúng ta liên tục khảy nhanh, đại khái một giây có thể khảy đến bốn lần, một phần tư của một giây là 60 sát na. Thời gian này là tương đối rất ngắn, họ có năng lực “*siêu quá ức na do tha bách thiên Phật sát*”. Chúng ta phải tỉ mỉ, bình lặng mà tư duy, tốc độ năng lực này đích thực là không thể nghĩ bàn, gần như là khởi tâm động niệm liền châu biến mười phương ba đời tất cả cõi nước chư Phật. Chúng ta thử nghĩ xem, việc này người nào có thể làm đến được? Trên Kinh Phật nói với chúng ta, đây là cảnh giới của Pháp Thân Đại Sĩ, Phật Bồ

Tát trong mười pháp giới đều không có được năng lực này. Phật Bồ Tát trong mười pháp giới cũng có năng lực tham phỏng các cõi nước chư Phật, thế nhưng phạm vi không rộng lớn đến như vậy, cõi Phật không nhiều đến như vậy, hơn nữa thời gian phải rất dài, không thể nào ở trong khoảng một niệm liền châu biến mười phương cõi nước chư Phật. Việc này Bồ Tát kiến tánh (chúng ta thường gọi Pháp Thân Đại Sĩ) mới có thể làm được.

Vì sao nói Pháp Thân Đại Sĩ có thể làm được? Chứng được pháp thân thanh tịnh, khởi tâm động niệm tương ưng với pháp tánh. Pháp tánh không chướng ngại, trên “Kinh Hoa Nghiêm” chúng ta đọc thấy “*lý sự vô ngại, sự sự vô ngại*”, họ làm được. Do đây có thể biết, trên Kinh cùng với chúng ta nói là “*sở hữu chúng sanh, sanh ngã quốc giả*”, câu nói này bao gồm chúng ta trong đó.

Lần trước tôi đã đặc biệt nói rõ với các vị, chúng ta làm thế nào ở ngay trong cuộc sống thường ngày mới có thể quyết định được sanh Tịnh Độ, quyết định phải vãng sanh. Sanh đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc, phạm vi đích thực có cao thấp. Hôm nay chúng ta đi vãng sanh, đương nhiên là đời nghiệp vãng sanh sanh cõi Phạm Thánh Đồng Cư. Hoàn cảnh mà ngày nay chúng ta cư ngụ là cõi Phạm Thánh Đồng Cư ở Thế giới Ta Bà của Thích Ca Mâu Ni Phật. Đến Thế giới Cực Lạc cũng là cõi Phạm Thánh Đồng Cư, thế nhưng cõi Phạm Thánh Đồng Cư của thế giới Tây Phương cùng cõi Phạm Thánh Đồng Cư của thế giới chư Phật mười phương khác biệt nhau rất lớn. Cõi Phạm Thánh Đồng Cư thế gian chúng ta, ai có loại năng lực này? Không có được năng lực “*châu biến tuần lịch*”, càng không nói đến “*châu biến cúng dường*”. Trong cõi Phạm Thánh Đồng Cư chúng ta có Thánh giả Tiểu Thừa, cũng có Bồ Tát Đại Thừa ở trong thế gian này, cho nên các vị đồng tu chúng ta phải biết, trong lòng phải có dự tính.

Trong lịch sử Trung Quốc, có rất nhiều Đại đức có duyên thường hay được gặp Bồ Tát Văn Thù ở Ngũ Đài Sơn. Sự việc này là thật, không phải giả. Thời gian gần đây nhất là Lão Hòa thượng Hư Vân báii Ngũ Đài Sơn, được Bồ Tát Văn Thù giúp đỡ rất nhiều lần. Bồ Tát thật ở nơi đó. Bồ Tát Phổ Hiền ở Nga Mi Sơn, Bồ Tát Địa Tạng ở Cửu Hoa Sơn. Bồ Tát Địa Tạng cũng hiển thánh. Ngày trước, có một lão hiệu trưởng, phu nhân của ông đích thân thấy được Bồ Tát Địa Tạng. Vào lúc đó nhà của họ ở Nam Kinh, Bồ Tát Địa Tạng đến nhà của họ hóa duyên năm cân dầu thơm. Vào lúc đó phu nhân hiệu trưởng chúng tôi - sư mẫu không tin Phật, không cúng cho Ngài, về sau hối hận không kịp. Bồ Tát Quán Thế Âm ở Núi Phổ Đà. Gần đây khi khai quang tượng Bồ Tát Quán Thế Âm ở Núi Phổ Đà, hội trưởng Singapore chúng ta dẫn một đoàn đi tham dự, chính mắt xem thấy

Bồ Tát Quán Âm thị hiện ở không trung. Ông trở lại nói với tôi, ngày hôm đó xem thấy trên trời dường như có một cái cửa mở ra, sau đó xuất hiện bốn đóa hoa sen, tiếp theo xem thấy Tứ Đại Thiên Vương, sau đó Bồ Tát Quán Thế Âm xuất hiện. Lúc đó có đến mấy vạn người đều xem thấy. Việc này không phải giả, nghe nói còn có người ghi hình.

Hiện tại người phương Tây có rất nhiều dự ngôn nói tương lai ở nơi đây đều sẽ chìm trong biển lớn. Sau khi chìm vào trong biển lớn, chúng ta liền hỏi Bồ Tát Quán Âm Ngài ở nơi nào? Bồ Tát Địa Tạng ở nơi đâu? Đã là nơi chư Phật Bồ Tát ở thì quyết định có Thiên Long Hộ Pháp ủng hộ, cho nên người học Phật chúng ta có lòng tin. Tai nạn là khẳng định có, nhưng không phải không có phương pháp tránh được tai nạn. Chúng ta đi theo Phật Bồ Tát thì sẽ không có tai nạn, trái ngược với Phật Bồ Tát thì e rằng liền có tai nạn. Người phương Tây cũng có cách nói này, người tín ngưỡng Thượng đế có thể may mắn thoát khỏi tai nạn, người không tín ngưỡng Thượng đế đều phải bị trừng phạt, cho nên họ nói trừng phạt là có điều kiện, điều kiện là bạn có tin hay không. Chúng ta nghe những lời nói này rồi có phải đổi đi tin Ki Tô hay không? Ý nghĩa hàm chứa trong những lời nói này đều rất sâu, nếu bạn hiểu được ý nghĩa của nó, kê khai Kinh chẳng phải nói rõ “*Nguyện giải Như Lai chân thật nghĩa*” sao? Những tín đồ tôn giáo đó, chúng ta cũng phải nói với họ “*nguyện giải Thượng đế chân thật nghĩa*”, nếu bạn hiểu sai đi ý của Thượng đế, bạn tuy là tin Ngài nhưng vẫn là không thể tránh khỏi trừng phạt, đến lúc đó bạn không thể trách tội Thượng đế. Thượng đế nói, lời của ta nói không sai, người đã hiểu sai ý của ta rồi.

Tin Thượng đế cùng với tin Phật Bồ Tát, chữ “tin” đó là một ý nghĩa. Chúng ta tin Phật Bồ Tát là tin theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, y giáo phụng hành, đó mới gọi là tin. Trong tôn giáo cũng là đạo lý này, bạn phải tin tưởng Thượng đế trong những đạo lý, những phương pháp tu học mà tôn giáo đã nói, bạn phải tường tận, bạn phải thông đạt, bạn phải y giáo phụng hành, đó mới gọi là tin Thượng đế. Cho nên chỗ này không thể hiểu lầm, không nên cho rằng ta tin Thượng đế thì có bùa hộ thân, bất cứ tội nghiệp gì đều có thể tạo, không hề gì, tương lai tội mà ta đã tạo, Thượng đế đều có thể gánh vác thay ta hết, ta có thể không gánh lấy quả báo. Đây là hiểu lầm, đây là hiểu sai, đây là nhục mạ Thượng đế. Nếu như Thượng đế quả nhiên có thể làm được như vậy, thì chẳng phải Ngài đã biến thành đầu mục của xã hội đen, bao che cho tội ác rồi hay sao? Chỗ này còn có gì tốt để đi chứ? Trong sách xưa đã nói rất nhiều, trong Phật Kinh cũng đã nói rất nhiều, bạn thấy trong Phật Kinh tán thán Thượng đế, tâm của Thượng đế là tâm từ bi hỷ xả. “*Thập*

Thiện Nghiệp Đạo, Từ Bi Hỷ Xả”, đây là điều kiện để sanh thiên. Chúng ta hiểu được đạo lý này, y theo những cương lĩnh này mà tu học là chúng ta thật tin vào Thượng đế, ai dám nói không tin?

Trong điển tích xưa của chúng ta thường hay nói “*thiên tâm vô tư*”, thông minh chánh trực thì gọi là thần. Ở nhân gian, thông minh chánh trực (thông minh là rõ lý, chánh trực là đại công vô tư), trong xã hội thường gọi là “*tánh tình trung nhân*”. Tánh tình là gì? Tánh tình là yêu người, là từ bi, là tình yêu thương người vĩnh viễn không hề thay đổi, đây mới gọi là tánh. Nhân tình thế gian chúng ta thường hay thay đổi, đó không phải là tánh tình, đó gọi là mê tình, rất không ổn định, “*kiến dị tư khiên*”, hư tình giả ý. Vậy thì chỗ nào là thật? Tánh tình là chân thật, không hề giả, cho nên phải thể niệm “*thượng thiên hiếu sanh chi đức*”. Tâm nguyện của Thượng đế là mỗi niệm chăm sóc tất cả chúng sanh, không phải vì chính mình. Chúng ta có thể có sự nhận biết này, có sự tường tận này, chăm chỉ nỗ lực phụng hành thì tai nạn này liền có thể hóa giải, liền có kỳ tích không thể nghĩ bàn xuất hiện. Sự việc này chính ngay bản thân chúng ta phải đi làm, không thể nương vào người khác. Nương vào người khác thì không đáng tin, vạn nhất họ làm giả, tương lai họ đọa lạc, không phải chúng ta cùng nhau đọa lạc hay sao? Chúng ta chính mình phải thật làm. Chúng ta làm thật, thật có cảm ứng, những người đó còn nhờ vào lực của chúng ta. Cho nên, chúng ta phải nên biết, trong cõi Phạm Thánh Đồng Cư có rất nhiều Phật Bồ Tát thánh hiền nhân đều ở ngay trong đó, chúng ta đi theo họ thì đúng, không sai. Giáo huấn trên “*Kinh Vô Lượng Thọ*” chính là đi theo chư Phật Bồ Tát. Vậy thì chúng ta đi bằng cách nào?

Trong nguyện văn này đã nói, người vãng sanh Thế giới Tây Phương Cực Lạc thường được oai thần bốn nguyện của A Di Đà Phật gia trì nên có loại năng lực này. Hiện tại chúng ta phải làm như thế nào? Chúng ta đem phạm vi thu nhỏ lại, vũ trụ lớn thu thành vũ trụ nhỏ, chúng ta ở trong vũ trụ nhỏ thiết thực mà đi làm. “*Ức na do tha bách thiên Phật sát*”, chúng ta đem nó thu nhỏ lại, mỗi một quốc gia trên địa cầu, mỗi một khu vực, mỗi một nơi chốn, chúng ta đem nó thu nhỏ, tất cả chư Phật là vô số chúng sanh ở trong những khu vực này. Cách tu này thì không sai, cách tu học này, xin nói với các vị, các vị quyết định được sanh Tịnh Độ. Từ trên nguyên lý nguyên tắc mà nói, nếu chúng ta muốn làm Phật, làm Bồ Tát, nhất định phải phước huệ song tu. Thành Phật, Phật gọi là “*Nhị Túc Tôn*”, bạn không nên quên. Khi bạn quy y, bạn đọc câu phát nguyện: “*Quy y Phật, nhị túc tôn*”. “*Nhị*” chính là trí tuệ và phước đức, “*túc*” là viên mãn, trong những người có phước đức, trí tuệ viên mãn thì Phật là tôn quý nhất, bởi vì Phật được là

cứu cánh viên mãn. Thế nhưng, nếu bạn muốn có được phước huệ viên mãn thì bạn phải cúng dường nhiều Phật. Nếu bạn muốn cúng dường nhiều Phật, trước tiên chính mình cần phải có thần thông, bạn mới có thể làm đến được. Hiện tại thần thông của chúng ta thông chưa? Thông rồi. Làm thế nào để thông? Trước đây khởi tâm động niệm tự tư tự lợi thì không thông, hiện tại tường tận rồi, chuyển đổi ý niệm lại, khởi tâm động niệm vì tất cả chúng sanh, chẳng phải đã thông rồi sao? Tất cả chúng sanh chính là chư Phật Như Lai.

Bắt đầu từ hôm nay, chúng ta học theo Tôn Giả A Nan. Tôn Giả phát nguyện trong hội Lăng Nghiêm: “*Nguyện thử thân tâm phụng trần sát*”. Phụng là phụng sự cúng dường, đem thân tâm của chúng ta thừa sự cúng dường chư Phật Như Lai. Chư Phật Như Lai chính là tất cả chúng sanh. Ngày nay chúng ta quay đầu 180 độ, biết được tất cả chúng sanh chính là báo thân của chư Phật Như Lai, nơi đây chính là báo độ của chư Phật Như Lai. Người chân thật phát tâm tu hành, ta là một, ngoài chính ta ra đều là pháp thân, pháp độ, pháp tánh thân, pháp tánh độ. Như vậy thì người nước ngoài, người ngày nay nói tai nạn thầy đều không có, các vị có tin hay không? Có lẽ các vị không tin, tôi thì khẳng định một trăm phần trăm, một chút hoài nghi cũng không có. Ngay trong lúc giảng dạy, tôi thường hay khuyên bảo mọi người, phải làm một sự thay đổi đến 180 độ. Bạn không chuyển được là vì bạn chưa hiểu rõ được chân tướng sự thật. Trong Kinh điển Phật nói với chúng ta, hư không pháp giới tất cả chúng sanh từ do đâu mà sanh ra? Trên “*Kinh Hoa Nghiêm*” nói “*duy tâm sở hiện*”, hiện ra tâm gì vậy? Hiện ra chân tâm. Chân tâm chính là bản tánh, tâm tánh chính là Như Lai. Tâm tánh hiện ra chính là Như Lai sở hiện. Như Lai sở hiện vì sao không phải là chư Phật? Tâm tánh là một thể, tâm tánh không hai, cho nên trên Kinh Đại thừa mới nói: “*Mười phương ba đời chư Phật cùng đồng một pháp thân*”. Hư không pháp giới cùng đồng một pháp tánh biến hiện ra, cho nên mới nói “*sanh Phật không hai*”, chúng sanh bình đẳng với Phật, không có gì khác biệt. Những lời nói này đều ở trong Kinh luận, Thế Tôn nói qua thiên biến vạn biến chẳng qua là dạy chúng ta nhớ sâu, nhớ kỹ, ở ngay trong tất cả cảnh duyên đề khởi được công phu quán chiếu. Sự quán chiếu này chính là đề khởi cách nhìn của bạn chính xác, sau đó tri kiến của chúng ta cũng giống với chư Phật Bồ Tát Như Lai, Phật tri Phật kiến. Các vị nghe nói những tai nạn này, sợ rằng không thể tránh khỏi. Tôi nói với mọi người, nơi nào có tai nạn, tôi sẽ đi đến nơi đó. Then chốt ở chỗ nào? Then chốt là chuyển đổi ngay lại ý niệm, đó là quan trọng. Không chuyển đổi được thì dù nơi có an toàn hơn bạn cũng không được an toàn, bạn không thể tránh được kiếp nạn. Chân

thật chuyển đổi được ý niệm thì nơi nguy hiểm nhất bạn cũng an toàn, bạn không bị gì. Nếu như ngay đạo lý này, tín tâm này cũng không có, bạn niệm Phật trống rỗng, Kinh cũng nghe suông. Nhất định phải hiểu đạo lý này. Cho nên đại tai nạn này, đối với người tu hành chúng ta mà nói, là tăng thượng duyên rất tốt. Chúng ta không gặp tai nạn này thì sẽ không khởi lên tâm cảnh giác; gặp tai nạn này, biết được không chuyển đổi thì không được, không chuyển thì mất mạng, bạn phải mau mau chuyển. Khi vừa chuyển thì thành Phật rồi, siêu phàm nhập thánh, cho nên đây là tăng thượng duyên rất tốt. Chúng ta phải hiểu rõ được đạo lý này.

“Châu biến tuần lịch, cúng dường chư Phật”. Trước mắt chúng ta nhất định phải đem tất cả chúng sanh xem thành chư Phật Như Lai. Tôi khuyên bảo mọi người, chúng ta phải dùng tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm chánh giác, tâm từ bi, phải dưỡng tâm này. Từ trong tâm này mà sanh ra tâm thuần thiện. Đối đãi với người, với vật phải dùng tâm thuần thiện, không có một chút ác ý nào; phải dùng thuần là tâm yêu thương để thương yêu tất cả chúng sanh; thuần là tâm không có điều kiện, vô tư, vì tất cả chúng sanh phục vụ. Bạn phát ra tâm này thì bạn liền phát khởi tâm đại Bồ Đề chân thật, bạn cùng với chư Phật Như Lai, cùng với Thượng đế, thiên thần giữ tâm hành sự không có thứ nào khác, thì bạn mới là thật tin thần, tin Thượng đế, tin Phật Bồ Tát. Bạn không thể chuyển đổi lại ý niệm, thì cái tin đó của bạn là giả tin, không phải là thật. Giả tin thì không ích gì, không hữu dụng. Thật tin thì không cần những hình thức này, chư Phật Bồ Tát, thiên thần, Thượng đế đều bảo hộ bạn, đều chăm sóc bạn. Vì sao vậy? Vì bạn đồng tâm, đồng nguyện, đồng đức, đồng hạnh với họ. Cho nên hiện tại chúng ta ở thế gian, chính ngay hiện tiền chúng ta cũng có thể làm được cúng dường **“ức na do tha bách thiên chư Phật”**. Đọc Kinh phải chú ý vào chỗ này thì chúng ta mới có thể chân thật có được sự thọ dụng. Lý như vậy, sự như vậy, viên mãn tương ứng với cảnh giới Hoa Nghiêm. Đạo lý này nhất định phải hiểu. Phải ở ngay trong một niệm mà chuyển đổi lại.

Rất nhiều đồng tu thường hay tiếp xúc với tôi, thường hay nghe tôi giảng, nghe tôi đã nói qua nhiều rồi, tại vì sao cảnh giới hiện tiền vẫn không thể chuyển đổi? Vì bạn chưa thâm nhập, tuy nghe nhiều nhưng bạn hiểu chưa được thấu triệt, cái mà bạn nghe chỉ là bề ngoài, chỉ là lớp mặt, không có khế nhập chút nào, cho nên cảnh giới hiện tiền chính mình vẫn không làm chủ được, phiền não tập khí vẫn cứ khởi hiện hành.

Phải làm thế nào công phu mới có thể có lực? Đây là khoa đề quan trọng nhất hiện tại của chúng ta. Công phu đắc lực chúng ta liền được cứu, công phu

không có lực thì không thể cứu. Tôi nói những thứ này, mọi người nghe một lần, hai lần không đủ, nếu như bạn vẫn không thể làm được thì bạn nhất định phải nghe nhiều. Hiện tại có băng ghi âm, băng ghi hình, mỗi ngày bạn nghe 20 lần, 30 lần, 50 lần cũng không nhiều, vì sao vậy? Vì không khế nhập. Làm sao biết được không khế nhập? Làm đến được thì mới gọi là khế nhập. Đọc Kinh, nghe giảng là giúp bạn nhìn thấu. Nhìn thấu chính là hiểu rõ những chân tướng sự thật này. Chân tướng sự thật gì? Bao gồm tất cả chúng sanh là chư Phật Như Lai, bạn có biết hay không? Nếu bạn không hiểu rõ thì bạn phải nghe nhiều, đọc nhiều. Chân thật hiểu rõ rồi thì bạn sẽ triệt để buông bỏ. Buông bỏ cái gì? Buông bỏ thành kiến của bạn, buông bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của bạn, bạn thấy đều buông bỏ hết. Trong đây, chướng ngại lớn nhất mà tôi vẫn thường nói, đó là ái dục của bạn không thể buông bỏ, sở thích của bạn không thể buông bỏ, đây là nguyên nhân vì sao khởi tâm động niệm là tự tư tự lợi. Cái gốc của tự tư tự lợi chính ngay chỗ này. Bạn phải nhổ cái gốc này đi thì bạn mới được cứu. Gốc này không nhổ đi thì công phu làm sao có thể có lực?

Chúng ta biết được tâm chân thành là tốt, nhưng tâm của chính mình thì không thật, không làm được, khởi tâm động niệm vẫn là nghĩ cho chính mình. Đây là cội gốc của chướng ngại. Chúng ta có muốn vãng sanh hay không? Rất muốn vãng sanh. Khi vãng sanh thì thế gian này có thứ gì có thể mang đi được? Không mang theo được bất cứ thứ gì, vậy thì vì sao bạn vẫn còn muốn tham đắm? Buông bỏ mọi thứ, không nhiễm một trần thì bạn mới có thể được đại tự tại. Nếu có một chút nào vướng bận, có chút nào không thể buông bỏ, tích lũy vô cùng thì bạn không thể vãng sanh, thì bạn không thể thành tựu, không chỉ hành môn không có lực, mà giải môn cũng không thể làm được. Cho nên, nhất định phải đem ý niệm tự tư tự lợi xả bỏ. Xả bằng cách nào? Khởi tâm động niệm nghĩ lợi ích của tất cả chúng sanh, làm thế nào làm lợi ích cho tất cả chúng sanh. Nhất định phải tường tận. Học Phật Bồ Tát, Phật Bồ Tát là vì tất cả chúng sanh, sống ở thế gian không vì chính mình, ta ăn cơm là vì chúng sanh, mặc áo cũng là vì chúng sanh, không có thứ nào mà không vì chúng sanh. Vì sao nói mặc áo, ăn cơm là vì chúng sanh? Mặc áo, ăn cơm, thân này là công cụ phục vụ chúng sanh, trước tiên phải bảo dưỡng cái công cụ này cho tốt, cái công cụ này là thừa sự cho tất cả chúng sanh, tuyệt đối không có một niệm vì chính mình. Mỗi niệm vì chúng sanh, mỗi việc làm đều vì chúng sanh, đó chính là “*tuần lịch cúng dường chư Phật*”.

Sự việc này phải thực tiễn như thế nào? Đây là đại học vấn, đại sự nghiệp. Làm thế nào thực tiễn, làm thế nào mới chân thật thừa sự cúng dường? Các vị

nghe đến cúng dường thì đem những tiền tài, hương hoa, tràng phan, bảo cái, mang những vật cúng dường là sai. Đây là hình thức, không phải thực chất. Cúng dường thực chất, Bồ Tát Phổ Hiền nói rất rõ ràng với chúng ta: “*Như giáo tu hành cúng dường*”, cho nên bạn hiểu được câu nói “*như giáo tu hành*” thì bạn mới có thể chân thật làm được “*châu biến cúng dường*”, cúng dường tất cả chư Phật, cúng dường tất cả chúng sanh (chúng sanh chính là chư Phật). Phật ở trên Kinh dạy chúng ta điều gì? Những việc dạy thì quá nhiều, nhưng quy nạp lại, tổng cương lĩnh chỉ có ba điều là Giới - Định - Huệ tam học.

Giới là dạy chúng ta đoạn ác, tu thiện. “*Chư ác mạc tác, chúng thiện phụng hành*”. Những gì là ác? Sát - đạo - dâm là ác, vọng ngữ - hai lưỡi - ác khẩu - thêu dệt là ác, tham - sân - si là ác. Những gì là thiện? Trái ngược lại là thiện. Không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, không vọng ngữ, không hai lưỡi, không ác khẩu, không thêu dệt, không tham, không sân, không si, đây là mười thiện. Đoạn ác tu thiện, chúng ta có nỗ lực làm hay không? Chăm chỉ đi làm chính là như giáo tu hành. Cho nên giới học, Phật dạy bảo chúng ta bắt tay vào từ năm giới mười thiện. Năm giới mười thiện bạn đều trái phạm, vậy thì còn học Phật cái gì? Hoàn toàn không tương ưng, cái tin đó là giả tin, không phải là thật tin. Thật tin thì có lý nào mà không làm được chứ? “*Tốt! Ta thật tin*”, thật tin cũng làm không được, làm không được do nguyên nhân gì? Vừa rồi mới nói tự tư tự lợi không thể buông xả, ái dục ưa thích của bạn không xả bỏ, cho nên bạn không làm được. Bạn biết được đây là việc tốt, phải nên làm, nhưng vẫn là không làm được, khi cảnh giới hiện tiền vẫn trái phạm. Nhất định phải tìm cho ra nguyên nhân không làm được, trừ bỏ đi nguyên nhân này thì chẳng phải bạn làm được rồi sao? Không làm được là khổ, làm được mới thật an vui.

Định, Huệ là dạy chúng ta phá mê khai ngộ. Bạn thấy, bạn có định thì liền có thần thông, có thể nhìn thấy quá khứ, vị lai, bạn sẽ có loại công năng đặc dị này. Công năng đặc dị từ đâu mà có? Do thiền định mà có. Công phu của định càng sâu thì cái thấy của bạn càng rộng, thời gian thấy càng dài, cho nên bạn có thể thấy quá khứ, vị lai; bạn có thể thấy cõi này, phương khác. Chúng ta nghe được rất nhiều nhà tiên đoán, họ nhìn thấy được, xem thấy sự việc của hai ngàn năm sau, xem thấy các khu vực của thế giới phương khác. Họ dựa vào cái gì có thể xem thấy? Nhờ sức định mà họ nhìn thấy được. Thế nhưng họ chỉ thấy được cái đương nhiên, không biết được sở dĩ nhiên, cho nên họ cho rằng tai nạn này là Thượng đế trừng phạt thế nhân, thế nhân làm ác quá nhiều, Thượng đế nổi giận trừng phạt. Đây là cách nhìn của họ. Đây chính là chỉ biết đương nhiên của nó mà

không biết sở dĩ nhiên, trong định của họ không có huệ. Nếu như từ định khai huệ, họ liền biết việc này không phải là Thượng đế trừng phạt, mà do nghiệp lực chiêu cảm. Sự việc chính là như vậy. Tâm của Thượng đế vĩnh viễn là từ bi, vĩnh viễn là yêu người, chúng sanh phạm phải lỗi lầm, làm sao có thể nhẫn tâm dùng thủ đoạn này để đối đãi với những chúng sanh đó? Tôi nghĩ Thượng đế tuyệt đối sẽ không làm như vậy, Thượng đế tuyệt đối cũng sẽ không nổi giận. Vì sao vậy? Ngài từ bi hỷ xả, làm sao Ngài có thể nổi giận? Nổi giận là khởi lên tâm sân hận, đó là phạm phu, không phải là thánh nhân. Chúng ta đọc trong Phật Kinh, người Trời Dục Giới vẫn còn sân hận, Trời Sắc Giới từ Sơ Thiên trở lên thì không còn sân hận. Đại Phạm Thiên Vương, Ma Hê Thủ La Thiên Vương đều là Vua Trời Sắc Giới, tâm địa của họ nhân từ. Chúng sanh tạo ác, tự nhiên phải bị đọa lạc ba đường, chịu quả báo. Quả báo ba đường cũng là do nghiệp lực chiêu cảm, tuyệt đối không phải Thượng đế an bài hay Thượng đế tạo ra.

Trước đây khi tôi giảng Kinh cũng nói qua với các vị, nhạc phụ của lão cư sĩ Chu Kính Vũ là tiên sinh Chương Thái Diêm, khi làm phán quan cho Đông Nhạc, ông cảm thấy trong địa ngục, hình phạt ôm cột đồng quá tàn nhẫn, nên thỉnh cầu Đông Nhạc Đại Đế bỏ đi hình phạt này. Đông Nhạc Đại Đế phái hai quỷ nhỏ dẫn ông đến hình trường để tham quan. Hai quỷ nhỏ dẫn ông đi, chỉ cho ông hiện trường ngay chỗ này, nhưng ông không nhìn thấy, ông mới bỗng nhiên hiểu ra, đây là nghiệp lực chính mình biến hiện, cũng không phải là hình phạt của Đông Nhạc Đại Đế làm ra. Không cần nói là lòng trời nhân từ, mà tâm của những quỷ vương trong cõi quỷ cũng nhân từ, căn bản là không có bày ra những trừng phạt này để trừng phạt, đó là do ác nghiệp của chính mình, nghiệp lực biến hiện ra những hình cụ này, bạn ở nơi đó thọ tội, bạn làm sao có thể trách người? Chương Thái Diêm vào lúc này mới bỗng nhiên hiểu ra, thì ra đều là tự làm tự chịu. Cho nên, chúng ta nhất định phải hiểu rõ chánh lý, chánh lý là tự làm tự chịu. Chúng ta chính mình không bằng lòng chịu hình phạt này, vậy thì chúng ta không nên tạo ra ác nghiệp.

Bạn muốn hưởng thụ thanh tịnh diệu lạc của chư Phật Bồ Tát thì bạn y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát mà làm, bạn nhất định sẽ đạt được. Cho nên, nhất định phải xem chúng sanh đều là chư Phật Như Lai để cúng dường. Ta dùng tâm tốt đối với họ, họ dùng tâm ác đối với ta, họ nói ta khéo lừa dối, ta là một kẻ ngốc, đầu óc có vấn đề, họ thường hay nhục mạ ta, lừa dối ta, thì phải làm sao? Chúng ta có cần quay lại đối phó với họ hay không, hay là vẫn tiếp tục làm kẻ khờ, tiếp tục để người khác lừa gạt? Học Phật phải học giống như Phật, giống như Bồ Tát,

tuy là khờ nhưng khờ có trí tuệ cao độ. Người khờ vẫn có phước khờ, có trí tuệ, có phước khờ, người khác xem thấy cũng sẽ tôn kính bạn. Tỉ mỉ mà xem qua, như khờ nhưng lại không khờ. Nhất định phải làm được giống như Phật Bồ Tát, Phật Bồ Tát là người tốt của thế gian, ta phải làm tấm gương cho người. Chư Phật Như Lai thị hiện ở thế gian đều không thể làm cho tất cả chúng sanh vừa lòng. Ở thế gian hiện tại của chúng ta, có người tán thán Thích Ca Mâu Ni Phật, cũng có người ngưỡng mộ Thích Ca Mâu Ni Phật, thế nhưng người hủy báng Thích Ca Mâu Ni Phật cũng không ít, cũng có người muốn tiêu diệt Phật pháp, cho nên làm sao có thể vừa được lòng người? Đã không thể vừa được hết lòng người, trong lòng chúng ta liền hiểu rõ, không luận chúng ta làm được tốt thế nào, vẫn có người hiểu lầm, vẫn có người đố kỵ, cũng có người tổn hại. Thế nhưng, chúng ta vẫn dùng một mảng tâm chân thành, một mảng từ bi để đối với những người này. Phải xem những người này đều là chư Phật Bồ Tát, đều là bạn lành, họ đến để tiêu nghiệp chướng cho ta. Người tán thán ta, trong lòng ta phải rõ ràng, phải tường tận, không thể sanh tâm hoan hỷ. Tâm hoan hỷ cũng là phiền não. Ở chỗ này chúng ta học “*Thanh Tịnh - Bình Đẳng - Giác*”. Người hủy báng, nhục mạ, hãm hại ta, ta ở ngay trong đó cũng phải tu “*Thanh Tịnh - Bình Đẳng - Giác*”. Chúng ta dùng một mảng tâm chân thành, một mảng thiện ý, một mảng yêu thương, vô tư vì đại chúng phục vụ. Đây là chúng ta chân thật chuyển đổi lại.

A Di Đà Phật!

Cẩn dịch: Vọng Tây cư sĩ